

mange andre, mere og mere kommer ind paa den Tanke, at den Vej, vi skulle, er at gaa over til Folkeforsikring for derigennem at yde dem, der trænge til Understøttelse, den Hjælp, som vi alle ønske, de skulle have.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Det var en stor Idé, det ærede Medlem talte om, men det er en Idé, som vi ikke ere fremmede for, idet den har været drøftet saa ofte her. Det glæder mig at høre, at det ærede Medlem til sidst sagde, at han var paa det rene med, at den nuværende Form for Alderdomsunderstøttelse maatte opretholdes i alt Fald, indtil de, der vare naaede op i Aarene, vare gaaede væk. Jeg har blot bedt om Ordet for en kort Bemærkning for at gøre opmærksom paa, at naar det ærede Medlem vil indføre en Folkeforsikring, som ganske utvivlsomt ikke lader sig realisere, uden at Samfundet bringer betydelige Ofre, da er det en mærkelig Maade, det ærede Medlem tænker sig at skaffe Balance paa. Man skulde tro efter den Maade, hvorpaa det ærede Medlem deltog i Diskussionen om Statslaanet forleden, at han var et Finansgeni, der skulde vise os Vej ud af de sørgelige Tilstande, vi nu sidde i.

J. Andersen: Under den 10. Marts 1910 er der til Ministeriet for offentlige Arbejder indgaaet et Andragende fra Jernbaneforeningen om, at Skibsførerstillingerne paa Routen Korsør—Kiel maa blive givne til Officerer indenfor den civile Etat i Stedet for til Officerer af Marinen, som Tilfældet har været i de senere Aar. Saa vidt jeg ved, har den Sag været paa Bane her før, og jeg er tilbøjelig til at mene, at det har været den almindelige Opfattelse i dette Ting, at de civile Officerer burde have disse Stillinger for sig og være fri for Konkurrence fra Marineofficererne, der hindre de andre i at avancere paa en saadan Maade, som de have Ret til at kræve, og saadan som Statens andre Embedsmænd kunne det. Nu kunde jeg forstaa, at man bruger Marineofficererne paa den Maade, som Tilfældet er, hvis man derved kunde spare nogle Penge for Staten under disse vanskelige Forhold. Men saadan er det ikke. De Herrer Officerer af Marinen faa Orlov paa kortere og længere Tid, som Regel i 3 Aar, og i den

Tid beholde de ikke blot deres Lønning i Marinen, men de faa endvidere 2,700 Kr. hver om Aaret. Paa det foreliggende Finanslovsforslag er der saaledes opført 8,100 Kr. til 3 Mand. Jeg forstaaer ikke, at hele denne Sag ikke er kommen videre. Thi saa vidt jeg ved, blev der efter en Paatale her i Tinget af dette Forhold i Fjor ført Forhandlinger mellem Trafikministeriet og Handelsministeriet, og man har sendt Sagen til Erklæring til den paagældende Etat. Man havde da ventet, at den Sag skulde gaa i Orden. Imidlertid ser jeg, at de 8,100 Kr. ere opførte paa Finansloven igen, og jeg vil da gerne spørge den højtærede Minister, om han ikke vil efterkomme dette Andragende fra Jernbaneforeningen om, at de civile Officerer maa komme ind i denne Tjeneste og blive fri for Konkurrencen fra Marineofficererne.

Jeg har saa en Henvendelse til den højtærede Finansminister. Der er for ganske nylig fra Finansministeriet til en Udstykningsforening sendt en Skrivelse, der gaar ud paa, at „da Lov Nr. 105 af 6. April 1906 kun giver Hjemmel til Ullaan af Statslaanefondens Midler til Udstykning af større Landejendomme, og da det i det enkelte Tilfælde kan stille sig tvivlsomt, om en Ejendom kan henføres under dette Begreb, hvorved dog bemærkes, at i hvert Fald almindelige Bøndergaarde ikke kunne henføres herunder, skal man henstille til Foreningen i alle Tilfælde, hvor en Ejendom ønskes erhvervet til Udstykning, og hvor enten Foreningen selv eller dennes Parcellister ønske Statslaan, forinden Handelens Afslutning at søge Finansministeriets Godkendelse af, at den Ejendom, der ønskes indkøbt, er en saadan, at Laan i Henhold til fornævnte Lov kan tilstaa.“ Jeg beklager, at dette skal være nødvendigt, thi det vil, hvis det fastholdes, ganske utvivlsomt medføre, at Udstykningsforeningerne — jeg forudsætter, at det ikke er en enkelt Forening, men at det gælder dem alle — ville blive saaledes stillede, at de ved adskillige Lejligheder, hvor de kunde gøre en god Handel, ville blive hindrede deri, fordi de ikke saa hurtigt, som det er nødvendigt, fra Finansministeriet kunne faa den Besked, de skulle have. Finansministeriet arbejder jo ikke særlig hurtigt. Hvad Aarsagen er til det, skal jeg ikke komme ind paa, men det er en Kendsgerning, at det arbejder langsomt. Den Forening, der har modtaget den anførte Skrivelse, har for henimod 3 Maaneder siden rettet en Forespørgsel til Fi-